Ἔτος πρῶτον — Κυριακὴ 2 Μαΐου 1899 — Ἀριθμὸς 9.

ΑΝΑΜΟΡΦΩΣΙΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ Γ. Ζ. ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ — ΦΥΛΛΟΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ — ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Γ. ΣΠ. ΜΑΚΡΗΣ

ΑΙ ΒΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΝΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ

Α΄.

Ο ΚΛΗΡΟΣ

ΦΩΝΑΖΟΜΕΝ ὅλοι μας ὅτι δὲν ἔχομεν Κλῆρον ἀντάξιον τῆς περιωπῆς τοῦ ἀξιώματός του καὶ ἀνταποκρινόμενον εἰς τὰ ὑψηλὰ καθήκοντά του. Καὶ καθ' ἡμέραν χίλια σκώμματα ἐπιρρίπτομεν κατὰ τῶν ὑπαρχόντων κληρικῶν καὶ μυρίας συκοφαντίας, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου μὲ ὑποκρισίαν ἀθλίων ἀσπαζόμεθα τὰς χεῖρας αὐτῶν τῶν ἰδίων καὶ κύπτομεν ὑπὸ τὰς εὐλογίας των. Αἱ ἐφημερίδες γεμίζουν σχεδὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ ἐλεεινὰς διατριβὰς κατὰ κληρικῶν ἀνεγνωρισμένων καὶ αἱ χυδαιότεραι τῶν ὕβρεων ἐκτοξεύονται κατὰ πρόσωπον ἱερέων καὶ ἐπισκόπων ἐπωνύμους κατεχόντων θέσεις, ἐνῷ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος οὔτε τοὺς ἀθώους ἀθωώνει, οὔτε τοὺς ἐνόχους ξεχωρίζει ἀπὸ τοὺς ἀθώους διὰ κρίσεως καὶ κατακρίσεως αὐστηρᾶς μὲν ἀλλὰ δικαίας.

"Σκεπάσατε ἵνα σκεπασθῶμεν„ ἰδοὺ τὸ ἀναμεταξὺ τῶν Κληρικῶν ἐπικρατοῦν ἀνάξιον ἀξίωμα. Ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου παρὰ τῷ λαῷ πνεῦμα βέβηλον ἐννοεῖ τοὺς πάντας νὰ χλευάσῃ καὶ νὰ σεβασθῇ συγχρόνως ἐν σχήματι ὀξυμώρῳ.

Οἰκτρὰ καὶ ἀθλία κατάστασις! Ἐκφυλισμὸν ἐμφαίνουσα καὶ διαφθορὰν ἐσχάτην! Διότι ὅπου ὁ Κλῆρος κατέπεσεν ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ λαοῦ ὡς παρ' ἡμῖν ἐκεῖ συγκατέπεσεν ἅμα μετ' αὐτοῦ καὶ ἡ Πίστις καὶ ἡ Θρησκεία — ἐκεῖ καὶ πᾶν ὅσιον καὶ πᾶν ἱερὸν ἐξέλιπε!

Δὲν ἐπιθυμῶ νὰ δικαιολογήσω βεβαίως τοὺς ἀνοσιουργοῦντας τυχὸν ἐκ τῶν κληρικῶν, οὐδ' ἐπιθυμῶ νὰ δικαιώσω τὸν καθημερινὸν κατὰ τοῦ Κλήρου χλευασμὸν ἅμα καὶ σεβασμὸν τοῦ λαοῦ, ὅστις δὲν γνωρίζει τί πράττει. Θέλω ὅμως πρὸς αὐτοὺς, τοὺς κατὰ τοῦ Κλήρου συστηματικῶς φωνάζοντας διὰ τῶν διατριβῶν ἢ διὰ τοῦ στόματος, μίαν μεγάλην ἀλήθειαν νὰ διακηρύξω, μίαν σπουδαίαν διαμαρτύρησιν νὰ κάμω.

"Μωροὶ καὶ τυφλοί„ θέλω νὰ τοὺς εἴπω, καθὼς εἶπεν ὁ Χριστὸς πρὸς τοὺς Φαρισαίους, διατὶ φωνάζετε κατὰ τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Ἱερατείου; Ἀπὸ ὑποκρισίαν ἢ ἀπὸ εὐσέβειαν; ἀπὸ χριστιανισμὸν ἢ ἀπὸ φαρισαϊσμόν; ἀπὸ εὐλάβειαν ἢ ἀπὸ συμφέρον;

Ἂν ἀπὸ ὑποκρισίαν καὶ φαρισαϊσμόν, εἶσθε ἀνάξιοι καὶ νὰ προσέξῃ κανεὶς εἰς σᾶς καὶ τοὺς λόγους σας!

Ἂν ἀπὸ εὐλάβειαν καὶ χριστιανισμόν, ἐλησμονήσατε τότε ὅτι ὁ ἔλεγχος πρέπει νὰ γίνεται ὡς ἔλεγχος καὶ οὐχὶ ὡς [illegible] καὶ σκῶμμα. Καὶ τοῦτο [illegible] καὶ διὰ παντας καὶ πά[illegible] ἰσχυροὺς εἰς τὸ πνεῦμα καὶ [illegible]ν πίστιν, ἀπὸ τοὺς ὑψηλότερον [illegible] ἄλλω[illegible]σταμένους καὶ ἐν καιρῷ τῷ προσήκοντι καὶ προσηκόντως.

Καὶ μάλιστα οὐδὲ δικαίωμα ἔχομεν ἡμεῖς ἐλέγχου καὶ κατακρίσεως, ἐφ' ὅσον δὲν ζητοῦμεν νὰ κάμωμεν ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον πράγματι ἀνήκει εἰς ἡμᾶς.

Τί παραπονεῖσαι, χριστιανέ, διότι ὁ Κλῆρος κατέπεσε; τί μέμφεσαι τοὺς κληρικούς; Νὰ μεμφθῇς τὸν ἑαυτόν σου, νὰ ἐξεγερθῇς κατὰ τοῦ ἑαυτοῦ σου! Σὺ ἀφίνεις νὰ ἐκλέγωνται ἀνάξιοι ἐφημέριοι διὰ τὴν ἐνορίαν σου· σὺ διὰ τῶν πολιτικῶν μέσων πιέζεις τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀρχὴν νὰ σοῦ χειροτονήσῃ τὸν συγγενῆ ἢ τὸν φίλον σου, καὶ τοι ἀνάξιον· σὺ ἐπιτρέπεις νὰ χειροτονῶνται οἱ ἄθλιοι καὶ ἐστιγματισμένοι χωρὶς οὔτε μίαν φωνὴν διαμαρτυρίας νὰ ἐκβάλῃς! Καὶ ἔπειτα ἀφοῦ περιβληθῶσι τὴν ἱερατικὴν τήβεννον, καὶ ἔπειτα ἀφοῦ εἰς τὰ ἅγια εἰσέλθωσιν, ὑβρίζεις καὶ χλευάζεις καὶ σκώπτεις. Ἄθλιε καὶ πανάθλιε χριστιανέ, ὁ ὁποῖος ἀμελεῖς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ κάμῃς καὶ κάμνεις ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δὲν σοῦ ἀνήκει, τί φωνάζεις κατὰ τοῦ κληρικοῦ, ἀφοῦ σὺ ἦσο ἡ ἀφορμὴ τῆς χειροτονίας του; Ἔπρεπε νὰ φωνάξῃς "ἀνάξιος„ τότε, ὅταν ἐχειροτονεῖτο ἀναξίως, — ἀφοῦ δὲ τότε δὲν ἐφώναξες, τώρα πρέπει νὰ κλείσῃς τὸ στόμά σου καὶ νὰ σιωπήσῃς.

Καὶ μὴ νομίσῃ κανεὶς ὅτι μὲ ταῦτα ζητῶ νὰ ἀφαιρέσω τὴν ἐνοχὴν ἐκείνων, οἵτινες χειροτονοῦν τοὺς ἀναξίους ἢ χειροτονοῦνται ἀναξίως· ὄχι! Ζητῶ καὶ θέλω τὸ κακὸν νὰ ἀναιρεθῇ μόνον. Δὲν ἀναιρεῖται δὲ τὸ κακὸν δι' ἄλλου κακοῦ, ἀλλ' ἐπιτείνεται μᾶλλον· διότι μέσα εἰς τὸν ἐξευτελισμὸν αὐτὸν τοῦ κλήρου καὶ αἱ τυχὸν ὑπάρχουσαι ἀξίαι χάνονται καὶ οἱ ἄξιοι δὲν τολμῶσι νὰ εἰσέλθωσιν ἀξίως.

Τὸ κακὸν τότε μόνον θὰ ἀναιρεθῇ, ἂν ὅπως καὶ πάλαι δοθῇ εἰς ἑκάστην ἐνορίαν νὰ ἐκλέγῃ τὸν ποιμένα της, εἰς τὸν ὁποῖον θὰ ἐμπιστευθῇ τὰ ἄδυτα τῆς ψυχῆς καὶ τῆς οἰκογενείας της.

Ἰδοὺ δικαίωμα παρημελημένον, ἰδοὺ δικαίωμα εἰς ἀχρηστίαν περιπεσόν, — δικαίωμα τὸ ὁποῖον δύναται νὰ σώσῃ καὶ νὰ ἀνακαι[illegible]ίαν! Ὁ λαὸς νὰ ἔχῃ τὸ [illegible]ένα τῆς [illegible] ροτονῇ τὸν ἄξιον καὶ ἀξιω[illegible] νώπιον αὐτῆς τῆς ἰδίας ἐνορίας [illegible] κιμάζῃ τὸν ἀνάξιον δεδικαιολογημένο[illegible] δὲ καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἡ ἐνορία ὅλη προτείνῃ ἀναξίους καὶ ὁ ἐπίσκοπος χειροτονῇ τοιούτους, τότε καὶ ὁ ἐπίσκοπος ἐκεῖνος καὶ ἡ ἐνορία αὐτὴ εἶναι τῆς τύχης των ἄξιοι. Δὲν ἐννοῶ ὅμως ἐν τίνι δικαιώματι ὁ δεῖνα ἢ δεῖνα Σεβασμιώτατος μοῦ ἐγκαθιδρύει τὸν ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς ἐλθόντα τάδε κληρικὸν εἰς τὴν ἐνορίαν μου ἵνα τῷ ἐμπιστευθῶ τὴν ψυχήν μου καὶ τὸν οἶκόν μου, τὴν σύζυγόν μου καὶ τὰ τέκνα μου, χωρὶς οὐδὲ κἂν νὰ μ' ἐρωτήσῃ ἂν τὸν σέβωμαι καὶ ἂν τὸν θέλω τοὐλάχιστον. Καὶ ἔπειτα ὅταν εἰς τὰς ἐνορίας γίνωνται σκάνδαλα καὶ ἀκούωνται σκώμματα καὶ κατακρίσεις, ταρασσόμεθα καὶ ἐξανιστάμεθα. Ἆ, χριστιανοί μου! αὐτὰ εἶναι φυσικὸν ἐπακολούθημα τῶν ἐνεργειῶν μας.

Θέλεις, χριστιανέ, καλὸν Κλῆρον; Δικαίωμά σου εἶναι νὰ τὸν ζητήσῃς! Ζήτησέ τον ὅμως ὅπως πρέπει. Ἄλλως εἶσαι ἄξιος τῆς τύχης σου.

Ζήτησον νὰ διαιρεθῶσιν αἱ ἐνορίαι κανονικῶς — ὄχι διὰ τὸν χρηματισμὸν τῶν ἱερέων, ὅπως τελευταῖον ἔγεινεν, ἀλλὰ διὰ νὰ γνωρίζῃ ὁ ποιμὴν τὰ πρόβατα κάλλιον καὶ τὰ πρόβατα τὸν ποιμένα· ζήτησον νὰ δημιουργηθῶσιν εἰς ἑκάστην ἐνορίαν βιβλία τῶν μελῶν αὐτῆς — καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τούτων ζήτησον τὸ δικαίωμά σου, τὸ ἀνῆκόν σοι δικαίωμα, νὰ ἐκλέγῃς καὶ προτείνῃς τὸν ἐφημέριον τῆς ἐνορίας σου, ὡς ἔκαμνον οἱ χριστιανοὶ